

[Steen Folke.]

ikke kan undgå at virke som en provokation i en situation, hvor der jævnthen er 150.000 arbejdsløse i forvejen, og hvor vi har en socialdemokratisk regering, som hævder, at bekæmpelse af arbejdsløsheden er det, som den lægger allerstørst vægt på.

Hvad er det da, der får regeringen til med så stor nidkærhed at stå fast på, at afskedigelserne skal gennemføres? Er det fordi regeringen mener, at det vil være godt for pædagoger og medhjælpere i daginstitutionerne at prøve på deres egen krop hvad det vil sige at gå arbejdsløs, eller er det af hensyn til børnenes tarv? Mener socialministeren, at børnene vil have bedre af, at der er nogle færre voksne til at tage sig af dem? At børnene bedre kan få frit løb for deres naturlige aggressioner, at de lettere kan stikke af, når de får lyst til det, når der ikke er for mange medarbejdere til at passe på dem og beskæftige dem meningsfyldt?

Jeg skal indrømme, at jeg har meget svært ved at forstå regeringens motiver i denne sag. Efter venstresocialisternes opfattelse vil det medføre en katastrofal forringelse af daginstitutionerne, hvis beslutningen om de 3.600 fyringer bliver ført ud i livet. Det er klart, at man gennem de af socialministeren meget omtalte dispensationer kan lappe lidt på det hist og her, hvor særlige forhold taler for det, men problemet er helt generelt. Vi mener bestemt ikke, at de normeringer, som var gældende indtil den 1. december 1974, var for høje, tværtimod. Og med de besluttede afskedigelser er det simpelt hen et spørgsmål, om det overhovedet er forsvarligt at sende sine børn i en daginstitution. Jeg tænker bl. a. på det rent sikkerhedsmæssige. Branden på en daginstitution i Ishøj viste noget om problemerne. Hvordan vil det se ud, når personalet bliver skåret yderligere ned?

Men daginstitutionerne skulle også gerne være andet end rene parkeringshuse. Børnene skulle gerne have mulighed for udbytterigt samvær og personlig udvikling. Det klares ikke med en enkelt opsynsmand eller -kvinde pr. 10-15-20 børn. Det er lige ved at der er flere dyrepassere pr. dyr i Zoologisk Have. En enkelt af de berørte institutioner, tilfældigt udvalgt, har opregnet konsekvenserne af de besluttede afskedigelser for det daglige arbejde i følgende 10 punkter: ingen

tid til individuel kontakt med børnene, mangelfuld madordning og rengøring, ingen tid til planlægning af institutionens arbejde, ingen tid til forældrekontakt, forældresamarbejde, hjemmebesøg, ingen tid til kontakt med skoler, psykologer, taleinstitut, familievejledning, socialrådgiver osv., ingen mulighed for ture og udflugter uden for institutionerne, ingen mulighed for koloniophold, ingen mulighed for forebyggende arbejde eller hjælp til handicappede, talerettede osv, ingen tid til emnegrupperarbejde, og ringe mulighed for videreuddannelseskurser, grundet den dårlige vikarordning med maksimalt 5 pct. af den samlede lønudgift i institutionen.

Konsekvenserne vil variere noget fra institution til institution, men et væsentligt tilbageskridt bliver det alle vegne. Hvad får socialministeren til at lægge så stor vægt på at få gennemført disse forringelser? Nu kan man i dagens aviser læse, at regeringen og dens forligspartnere har forberedt sig til debatten her i dag ved i går aftes at aftale at fastholde de 3.600 fyringer, men VS mener ikke, det sidste ord er sagt i denne sag.

Til slut: socialministeren og forskellige borgerlige og socialdemokratiske politikere, samt — mere overraskende — BÜPLs formand, hævder, at det vil tjene sagen bedst, hvis den bliver afgjort i korridorerne uden for megen offentlig opmærksomhed og uden uro blandt de ramte forældre og medarbejdere. Det skal vi nok også få at høre under debatten i dag. Men den hopper vi ikke på, og forligsparternes aftale fra i går aftes viser endnu en gang, at det er med rette. Vi mener, det er nødvendigt at hale tingene frem fra korridorerne for at se, hvordan de ser ud, om ikke i fuldt dagslys, så i hvert fald i folketingssalens tussmørke. Derfor har VS rejst denne forespørgsel.

Socialministeren (Eva Gredal):

Når man skal diskutere den af hr. Steen Folke og hr. Wilhjelm stillede forespørgsel, må man gøre sig klart, at baggrunden for folketingets vedtagelse den 30. april 1975 af besparelser på daginstitutionsområdet var en betænkning fra august 1974 om arbejdsforholdene i vuggestuer, børnehaver og fritidshjem fra udvalget til gennemførelse af en undersøgelse i daginstitutionerne. Endvidere må man gøre sig klart, at denne be-